

DRAGON SÁNDOR

A rendszertudomány hatása, alkalmazása és fejlődésének lehetőségei a rendészeti szervek gyakorlati vezetésében, irányításában

Bevezetés

A tanulmány a tervezett doktori értekezésem egyik alfejezetének részszege-mense. A teljesség igénye nélkül igyekszem figyelemmel lenni arra, hogy az értekezésem alapját is képező irodalom (fogalmak) önállóan is komplex kutatások, írások tárgyát képezi, valamint hosszú múltra tekint vissza. Ezért én szigorún csak a rendszertudomány kialakulásától eltelt időszakra szorítkozom, ezt vizsgálom. A kutatásom során – természetesen – alapozok a korábbi tudományosan igazolt elméletekre, bizonyításokra, kutatási eredményekre, azokat már tényként fogadom el és építék rájuk, függetlenül azok eredményeitől.

Hipotézisem szerint a rendszertudomány elméleteire, ismereteire való támaszkodás, továbbá a vívmányainak alkalmazása, beépítése a szervezeti egységek vezetésébe és irányításába segíti a vezetési folyamatokat, az irányítást. Mindennek vizsgálatára a tanulmányban az analízis, szintézis, összehasonlítás, analógia, rendszerezés, forráskritika, reflexió tudományos módszereit hívtam segítségül.

Célom, hogy a tanulmányomban felállított hipotézis helytállóságát vagy tévedését a fentiekben leírt tudományos módszerek, adatok segítségével igazolni próbáljam. Ennek a célnak az elérése érdekében közös gondolkodásra hívom nem csak azokat, akik már jelenleg is vezetők vagy affinitást éreznek magukban arra, hogy (idővel) vezetővé váljanak, hanem mindazokat, akik a téma után érdeklődnek. Ennek megfelelően szeretném elérni, hogy a tanulmány tárgya ébresszen másokban is gondolatot, hogy vajon a tudományos elméleteket, ezen belül a rendszert és a vezetésstudományi

elméleteket, vívmányokat hogyan lehet a hétköznapi vezetés és irányítás során az eredményes, célirányos, a kor követelményeinek és kihívásainak megfelelő munkavégzés céljára alkalmazni, hogyan segíthetik a vezetőket.

Tudás

A tudás szónak nincs konkrét definíciója, mivel e fogalmat a tudományágak saját igényük szerint határozzák meg, ruházzák fel és töltik meg tartalommal annak megfelelően, hogy mit szeretnének leírni, milyen konkrét környezetben használják. Átfogó definíció helyett megpróbálok olyan meghatározásokat összegyűjteni, amelyek a legjobban jellemzik, körülírják a fogalmat. A tudás megismerő folyamat, ismeretek rendszerszerű alkalmazásának képessége, gondolkodás, tanulás. A tudás az egymással kapcsolatban álló, egymást folyamatosan befolyásoló, kölcsönösen egymásra ható, kiegészítő információk egymásra épülő halmaza.

A tudásnak két komponensét különböztetjük meg, amelyek alkalmazásuk során tanulhatóak: az egyik a „mit” kérdésre választ adó ismeret jellegű, amely a megismerés, a megtapasztalás útján megszerezhető tudás, a másik pedig a „hogyan” kérdésre választ adó képesség jellegű, a cselekvés, a gyakorlati dolgok alkalmazása, feladatok végrehajtása révén megszerezhető tudás. Nem elég tudni, hogy „mit” és „hogyan” kell valamit csinálni, hanem elengedhetetlen a dolgok gyakorlati megismerése, megtapasztalása, az érzelmeink helyes kezelése, amely a környezetünkben történt események megélése, átélése útján valósul meg. Ezt az is megerősíti, hogy a tudás és a tapasztalat egymásnak szinonimája. Az eredmény orientált vezetőnek alapos tudásra, komoly tapasztalatokra és a környezetben lezajló folyamatokra való nyitottságra van szüksége.

A tudás jellemzői között egyebek mellett fontos helyet foglal el a tudomány, a tudományosság. Hogy is lehetne definiálni a tudomány fogalmát?

Ez is többnyire attól függ, hogy melyik tudományág szeretné a saját területét a legjobban rendszerezve meghatározni, a már ismert törvényszerűségek meghatározása révén egységes rendszerbe foglalva. Ennek megfele-

Dragon Sándor: A rendészettudomány hatása, alkalmazása és fejlődésének lehetőségei a rendészeti szervek gyakorlati vezetésében, irányításában

lően a vezetés- és rendészettudományi területek definiálására, bemutatására a következő meghatározás adja a legközelebbi választ: „*A tudomány a bennünket körülvevő világ megismerésére irányuló tevékenység és az ezen tevékenység során szerzett igazolt (tesztelt vagy bizonyított) ismeretek gondolati rendszere. A tevékenységnek bárki által megismételhetőnek kell lennie és végeredményben azonos eredményre kell vezetnie ahhoz, hogy az eredményt tudományos eredménynek nevezhessük.*”¹

A tudományágak által felállított hipotézisek megerősítése vagy cáfolása során nem csak kizárólag az adott tudományág elméleteit, módszereit, gyakorlati tapasztalatait, kutatásait vesszük alapul, hanem segítségül hívjuk a hozzá kapcsolódó, egymásra kölcsönösen ható, kiegészítő más tudományágakat. Ebben a folyamatban az elemzések során újabb és újabb hipotézisek keletkeznek², amelyek ismételten újabb és újabb interakciókat generálnak a tudományágak között. Ezek során a köztük meghúzódó határok egyre jobban elmosódnak, egyes esetekben teljesen összeolvadnak, hiszen lehetséges, hogy a bizonyításokhoz más ág alapvetései segítenek. Az így generált folyamatok teszik a tudományt interdiszciplinárisrá, segítve a tudományterületek fejlődését, a kihívásokra történő közös válaszadást.

A tudomány kötelezően objektív módon igyekszik a valóságot a maga valójában, tényszerűen bemutatni. Ezen ismérve kötelezően átszövi a tudományterületeket, mindegyik elemére kötelező érvénnyel hatva. A tudományok fejlődésének elengedhetetlen feltétele a múlt ismerete. A kutatásaik tárgyát képező területek – például rendészet³ – mint tevékenységek nem csak hosszú múltra nyúlnak vissza, hanem ennek eredményeképpen (vezetéselméleti szempontból⁴) a szervezeti kultúra, a szervezeti politika is

¹ Forrás: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Tudom%C3%A1ny>
Letöltés ideje: 2019.05.19.

² Kovács István: Egy empirikus kutatás részletei: a prostitúció jelensége és társadalmi kontrollja napjainkban. 2018. (kézirat)

³ Kovács István: Prostitúció és prohibíció a mai Magyarországon: avagy miért nem sikerül a rendőrségnek a szocializmust levetkőzni a XXI. században. *Létünk* 2018/2. 7–29. o.

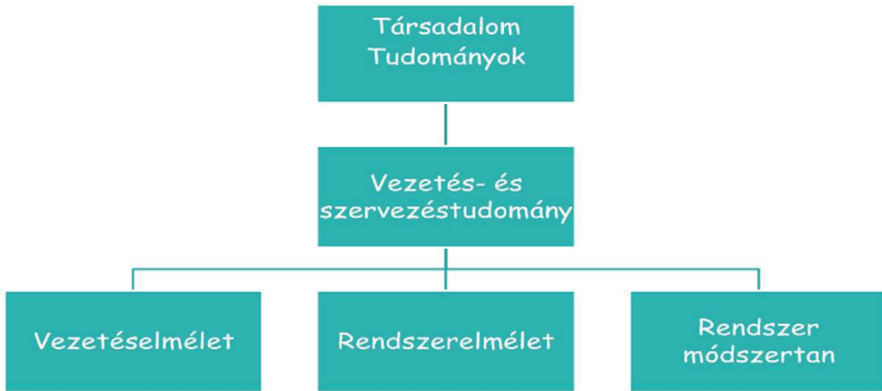
⁴ Kovács István: Vezetési funkciók egy helyi rendvédelmi szerv életében. Ellenőrzés, mint a kiadott szabályok, és utasítások betartásának (kontroll) feladata. *Államtudományi Műhelytanulmányok* 2017/21. 1–30. o.

ugyanilyen múltra tekint vissza. Ez alkalmas alapot biztosíthatna arra, hogy maximális erkölcsi és szakmai támogatást nyújtsanak részükre, ennek hiányában torzulhatnak a tudományágak által végzett munkafolyamatok.

Társadalomtudományok

„A társadalomtudományi elmélet azzal foglalkozik, hogy milyen a társadalom, és nem azzal, hogy milyennek kellene lennie... A társadalomtudomány tehát csak abban segíthet, hogy meg tudjuk, mi van és miért van úgy.”⁵

A kormány 169/2000. (IX. 29.) számú kormányrendelete meghatározza a tudományterületeket, amelyek között található a társadalomtudományok.

1. számú ábra

A társadalomtudományok helye a tudományterületekben⁶

A tudományterületek felosztásában a rendészet és a vezetéstudomány a társadalomtudományok kategóriájába tartozik. Mindkét tudományág elengedhetetlenül szükséges a vezetési folyamat gyakorlása során a vezetők és

⁵ Babbie, Earl: A társadalomtudományi kutatás gyakorlata. Balassi Kiadó. Budapest, 2017.

⁶ Czuprák Ottó – Kovács Gábor: A szervezetvezetés elmélete. A közszolgálati szervezetek vezetésének elméleti alapjai. Dialóg Campus Kiadó. Budapest, 2017.

Dragon Sándor: A rendészettudomány hatása, alkalmazása és fejlődésének lehetőségei a rendészeti szervek gyakorlati vezetésében, irányításában

a szervezetek interakciójának megértéséhez, a rendészeti vezetés és irányítás definiálásához, a benne lejátszódó folyamatok megértéséhez, a törvényszerűségek alátámasztásához, továbbá a jövőbeni fejlődésének elősegítéséhez, a jövőbeni stratégiák kialakításához.

A rendészettudomány kialakulása, célja, módszertana, feladata és fogalma

A rendészettudomány kialakulását, alapítását egy szűkebb keretben kívánom bemutatni, mivel nem történeti értekezésre készültem, hanem a rendszerváltás utáni események tömör vázolására.

Hazánkban a rendszerváltást megelőző időkben a katonai elveken alapuló centralizált államrendőrség működött. A változást jelentő következő meghatározó mérföldkő a 89-es alkotmánymódosítás, majd a 1994. évi XXXIV. rendőrségi törvény⁷ és Magyarország Alaptörvényének⁸ (2011. április 25.) elfogadása. Az így kialakult modell jelenleg már 30 éves múltra tekint vissza.

A rendészettudomány az állam- és jogtudományok mellett a közigazgatás-tudománnyal áll speciális kapcsolatban a társadalomtudományokon belül. Többek között a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) és a Magyar Akkreditációs Bizottság (MAB) is elismerte önálló tudományágnak, de természetesen a felsorolt, szoros kapcsolatban álló tudományágakon kívül a tudomány interdiszciplináris mivoltából adódóan más tudományágak is hatással vannak rá, speciális kapcsolatban állnak vele.

Az elkövetkezendőkben a teljesség igénye nélkül ismerjük meg fogalmi definiálását: *„A rendészettudomány a rendészetre vonatkozó, kritikailag igazolt, tudományos módszerekkel megszerzett és kialakított fogalmakkal leírt ismeretek rendszerezett összessége, amelyek lehetővé teszik a kutatási*

⁷ Kovács István: Olajozás, szervezett bűnözés és prostitúció a 90-es években Magyarországon. Nemzetbiztonsági Szemle 2015/1. 114–145. o.

⁸ Kovács István: Is the prostitution a threat/danger to a country's (national)security? Nemzetbiztonsági Szemle 2017/2. special issue. 12–24. o.

tárgy törvényszerűségeinek megismerését és a rendészet más társadalmi komplexumokkal való kapcsolatainak tanulmányozását.”⁹

*„E szerint a rendészettudomány az a tudományterület, ami a rendőrséget, mint intézményt és annak magatartását, épp úgy mint a tevékenységét – abból a szempontból, hogy az milyen alapállapotában, milyen lehetne, illetve milyennek kellene és milyennek nem szabad lennie –, tudományos módszerekkel, teoretikusan, empirikusan és szisztematikusan azzal a céllal kutatja, hogy a rendőrségi szervezetet, annak törvényes működését és a rendőri stratégiák hatékonyságát a társadalmi változásokhoz igazítsa.”*¹⁰

A rendészettudomány elméleti tudást, módszertani útmutatót és gyakorlati javaslatokat ajánl a „megrendelő”, jelesül a rendészeti szervek részére, a teljesség igénye nélkül az adott helyzetre vonatkozóan, a szervezet jövőbeni struktúrájára, stratégiájára, humánpolitikájának alakulására, a gyakorlat és az elmélet további interakciójára.

A demokratikus rendészeti struktúrával rendelkező modell kiállta az idők próbáját, adekvát választ adott a társadalom által megfogalmazott elvárásokra, teljesítette az Alaptörvény, a rendőrségi törvény és más jogszabályok meghatározott feladatköreit.

*„A közelmúlt szervezeti változásai és a jogalkotás felgyorsulása arra a diagnózisra alapult, hogy a modellel nincs baj, (...) a feltétlen engedelmesség elve semmivel nem helyettesíthető, a fegyelem tovább erősítendő (...). Nem ismerünk olyan rendészeti kutatásokat, amelyek ezt a diagnózist és a nyomában járó terápiát igazolják. A szervezeti változások kezdeményezői erre nem is tartanak igényt.”*¹¹

Vajon a rendészet, a rendészeti szervek, továbbá a rendszerben meghatározó vezetői szerepet vállalók elviselik-e az építő jellegű kritikát, azokat

⁹ Finszter Géza: Rendészetelmélet. NKE. Budapest, 2014. 51. o.

¹⁰ Szabó Imre: A rendészettudomány múltja, jelene és jövője. 49. o.

Forrás: http://www.bm-tt.hu/assets/letolt/rendtudtar/RendeszettudomanyMagyarorszagon_v5_szabo.pdf

Letöltés ideje: 2019.05.19.

¹¹ Finszter Géza: A változó rendészet és a rendészettudomány. 11. o.

Forrás: <http://www.pecshor.hu/periodika/XIV/finszter.pdf>

Letöltés ideje: 2019.05.19.

Dragon Sándor: A rendészettudomány hatása, alkalmazása és fejlődésének lehetőségei a rendészeti szervek gyakorlati vezetésében, irányításában

a kutatásokat, új módszereket, amelyek eredményei a rendszerben lezajló folyamatok helyességét megkérdőjelezzik, cáfolják vagy csak a teljes elfogadottság, a helytelenség elutasítása jellemzi őket?

„A rendészet sokáig idegenkedett attól, hogy tudományos vizsgálatok tárgya legyen. Ez elfogadható konkrét ügyek bizalmas kezelésében, de nem magyarázza, miért kellene elzárni a megismerés előtt a szervezeti működés jellemzőit. Különösen sürgetőek azok a kutatások, amelyek azonosítják a rendőri mesterség belső törvényszerűségeit, minthogy ezen ismeretek által emelkedhet a rendőrködés a megbecsült és megtanulható hivatások rangjára.”¹²

A fentieket megvizsgálva két lehetőséggel tudunk élni:

1. Az egyik a könnyebb, hogy elfogadva a jelent olyannak, amilyen, a változtatás igénye nélkül csak a megerősítést keressük arra, hogy a jelen, ahogyan van, úgy jó, csak emellett érvelünk, és ezzel elzárkózunk az újtól. Ez nem biztos, hogy követendő út.

„Keresték tehát azokat a módszereket, amelyek a látszat mögött magát a valóságot tették megismerhetővé. (Jellemző, hogy ezen a területen a hivatali érdekek mekkora ellenállást képesek kifejteni. A rendészettudomány képviselői többször tettek arra kísérletet, hogy különböző kormányzati döntések megvalósításában segítsék a belügyi-rendészeti tárca munkáját. Erőfeszítéseik azért vallottak kudarcot, mert minden esetben ragaszkodtak a tényanalízishez, a jelen állapot korrekt feltárásához. Ezt szorgalmazták például akkor, amikor egy messzire tekintő rendészeti stratégia megalkotásában vettek részt. A stratégia azért sem született meg, mert az aktuális vezetés mindenre kíváncsi volt, csak a tényleges helyzetre nem.)”¹³

¹² Kerezi Klára – Pap András László: Rendészet, tudomány, doktori iskola. 2. o.

Forrás: www.bm-tt.hu/rab/index.html

Letöltés ideje: 2019.05.19.

¹³ Finszter Géza: I. m. 60. o.

2. A másik a nehezebb, de valójában az előre mutató, figyelembe véve, elemezve és építve a múltban körülöttünk lezajló hasznos folyamatokra, eseményekre, felhasználva a tudomány adta lehetőségeket és módszereket részben vagy egészben bátran, de körültekintően hozzájárulni a jelenhez és a megfelelő, előremutató, a szervezetek vezetését, irányítását elősegítő, az abban munkát vállalók számára pedig emberséges körülményeket és bánásmódot biztosító gyakorlatot kifejleszteni, amely tud és képes lesz a szükséges, továbbá elvárt mértékű fejlődéshez, a szakma területén újra és újra megjelenő kihívásokra megfelelő időben és megfelelő módon válaszolni.

„Az elmélet hiányát elsősorban a rendőrök maguk szenvedik meg azzal, hogy nem áll rendelkezésükre olyan elsajátítható szaktudás, ami képes lenne felkészíteni őket választott életpályájukra” – írja az MTA Jogtudományi Bizottsága Rendészeti Albizottsága.¹⁴

„Ha vezetni akarsz, fejlődnöd kell. Az egyedüli módszer bármely szervezet fejlesztésére: a vezetők fejlesztése és növekedése. Ha hatással akarsz lenni a dolgokra, kezd el magaddal!”¹⁵

„Jelentős probléma ugyanakkor a rendészettudományi kutatások területén, hogy az elméleti szakemberek jó része nem rendelkezik elegendő tudással a rendészeti munka napi gyakorlatáról. Ezért sok esetben olyan területeken folynak kutatások, amelyek csak a kutatók érdeklődésére tartanak számot, de nincsenek szoros kapcsolatban a gyakorlat napi kihívásaival. A tudás- vagy ismeretalapú rendészeti kultúra kialakítása csak hosszabb folyamat eredménye lehet, mert a hazai rendészeti szerveknél sincs tradíciója az elméleti problémák kezelésének. A gyakorlati szakember nem tölti idejét az elméleti folyóiratok olvasásával...”¹⁶

¹⁴ Kerecsi Klára – Pap András László: I. m. 6. o.

¹⁵ Maxwell, John C. idézete:

Forrás: https://www.citatum.hu/szerzo/John_C._Maxwell/4

Letöltés ideje: 2019.06.27.

¹⁶ Kerecsi Klára – Pap András László: I. m. 6. o.

Dragon Sándor: A rendészettudomány hatása, alkalmazása és fejlődésének lehetőségei a rendészeti szervek gyakorlati vezetésében, irányításában

Akik félnek a változástól, azok ugyan a gyakorlatban is vezetők maradnak és vezetni, irányítani fognak, de nem fogják támogató, előre mutató módon képviselni szervezetüket, nem lesznek képesek a jelen kor kihívásaira a szakma tényleges követelményei alapján választ adni. Hiszen a mai világunk oly mértékben fejlődik, halad, szinte rohan napról napra a gazdasági és technikai fejlődésnek köszönhetően, olyan tempóban változik a társadalmunk, ami újabb kihívások elé állít minket, amelyekre a fejlődés érdekében válaszokat kell tudnunk adni. Erre csak az új befogadására nyitott, jól képzett, felkészült, tapasztalattal rendelkező emberek lesznek képesek. A múltban történeteket természetesen elemezni kell és át kell venni a jó dolgokat, a rosszakat pedig nem szabad folytatni, a jelenben pedig a jövő kihívásaira kell felkészülnünk, meg kell találnunk az azokra adandó adekvát válaszokat.

„A rendőrségen belül nagyon komoly hagyománya van a „csinálás-alapú” tanulásnak”. Nehezíti a rendészettudományi kutatások elfogadtatását, hogy a rendőrség jellemző módon nem enged teljes hozzáférést a kutatóknak a rendőrségi adatokhoz és információkhoz. Ennek hiányában viszont a kutató nem fogja látni azokat a problémákat, amelyekkel a rendészeti szervek küzdenek, és nem a valós információk alapján fogják lefolytatni a kutatásokat.”¹⁷

Ha nem keressük az új lehetőségeket, nem kutatjuk a jövőt, ha nem tartunk lépést a minket körülvevő tágabb értelemben vett világgal, szűkebb értelemben a minket körülvevő környezetben bekövetkezett változásokkal, ha az ott lejátszódó társadalmi, gazdasági, politikai folyamatokat elfogadjuk úgy, ahogyan jelenleg is vannak, és nem keressük az előre mutatót, az újat, akkor rossz úton járunk. Igen, a változás mindig nehézkes, és munkával, lemondással jár, de a környezetünkben is állandó a mozgás, a változás, a környezet körforgása nem áll meg, ezért nekünk sem szabad megpihenünk, nem szabad megállnunk. Szerencsére ez nem azt jelenti, hogy csak egy embernek kell a hátán cipelnie a terheket, nem csak neki kell feláldozni mindent a többség érdekében, hanem ezért vannak a tudományterületek, az

¹⁷ Kerezi Klára – Pap András László: I. m. 6. o.

őket kutató, elemző kutatók, tudósok, továbbá azok az állampolgárok, akik érdeklődést tanúsítanak a téma iránt, akik a gyakorlat számára előkészítik a terepet, és ha csak elméletben is, de a meglévő gyakorlatra támaszkodva, azt tovább fejlesztve képesek segíteni a gyakorlati megvalósítást.

A tudomány és az elmélet a gyakorlattal történő összekapcsolása nélkül, a rendészeti munkavégzés támogatásának hiányában csak „*egy félkezű óriás*”, és könnyen elveszítheti jelentőségét, vezető szerepét a rendészeti szervek jövőjének fejlesztésében, alakításában, a társadalom, az állam- és jogtudomány, a közigazgatás, valamint a demokrácia által megfogalmazott követelmények teljesítésében.

A rendészeti szervek számára elengedhetetlen a megújulás képessége, ehhez nem csak a tudomány és az elmélet frontján dolgozók gyors reagálásáról beszélünk, hanem elsősorban arról a képességről, amellyel a gyakorlatban tevékenykedő vezetőknek és beosztottnak kellene rendelkezniük. Ehhez elengedhetetlenül fontos a beismerés, a szembesülés a régi, rossz beidegződésekkel, nem megfelelő gyakorlatokkal, majd pedig azok felülírása, hiszen vezetéselméletből tudjuk, hogy a rossz döntések megváltoztatása, a nem megfelelő folyamatok időben történő megszakítása, leállítása fontos vezetővel szembeni igény. Egy meghatározó követelménye van ennek, hogy nem csak a szavak területén kell nyitottnak lennünk, hanem ezt ténylegesen a tettek mezején, a gyakorlatban is bizonyítani kell.

*„A jelek szerint a rendőröket sokáig nem nyugtalanította az, hogy tevékenységük jelentős része nélkülözi az elméleti alapokat. A társadalmat annál inkább.”*¹⁸

Az eltelt idő alatt kialakultak a rendészettudomány azon kutatóműhelyei, amelyekben biztosítva van a minden oldalú feltétel ahhoz, hogy méltán, a tudományág fontosságának megfelelően, a rendészeti szervek működését támogató, a jövő stratégiáinak kidolgozását segítő, valamint a társadalom, politika, gazdaság, állam és közigazgatás által támasztott követel-

¹⁸ Finszter Géza: Rendészettudományi gondolatok. Magyar Rendészettudományi Társaság. Budapest, 2014. 25. o.

Dragon Sándor: A rendészettudomány hatása, alkalmazása és fejlődésének lehetőségei a rendészeti szervek gyakorlati vezetésében, irányításában

ményekre választ adó kutatásokat lehessen végezni. A Magyar Rendészet-tudományi Társaság, a Belügyminisztérium keretében működő Belügyi Tudományos Tanács, a Magyar Tudományos Akadémián megalakult Rendészettudományi Albizottság, vagy a belügyi tudományszervezés, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem (továbbiakban: NKE) Rendészettudományi Doktori Iskolája, valamint a NKE Rendészettudományi Kara (továbbiakban: RTK) ilyen intézmények.

„Tanulni annyi, mit felismerni, amit régóta tudsz. Cselekedni: bizonyosságot tenni arról, hogy tudod. Tanítani: emlékeztetni másokat, hogy tudják ők is, ugyanolyan jól. Valamennyien tanulók, cselekvők, tanítók vagytok.”¹⁹

A rendészeti oktatásban kiemelt szerepet vállaló NKE RTK-án tanuló tisztjelöltek képzésének elengedhetetlen követelménye a gyakorlat bemutatása a rendészeti hallgatók képzésében. Elkerülhetetlen, hogy az eddigi főleg elméleti képzést teljesen felváltsa az a fajta oktatási módszer, amely erősíti a gyakorlati képzés fontosságát, amely szerint az *„elméleti képzést gyakorlatiasabbá, a gyakorlatot elméletibbé kell tenni”*, vagyis a két részt közelíteni kell. Az elméleti képzést minél előbb át kell ültetni a gyakorlatba, hiszen így válik sokkal érthetőbbé, kézzel foghatóvá a hallgatók részére, még mielőtt a tényleges munkájukat megkezdik. A rendészeti szakma részéről a képzés irányába megfogalmazott elvek egyik legfontosabb eleme, hogy a végzős hallgatók képzetten, felkészülten, a körülményekhez képest komplex tudással felvértezve érkezzenek meg a szolgálati helyükre.

Nagy jelentőséggel bírnak sok más mellett azok a kutatások, amelyek a szervezet gyakorlati vezetését veszik górcső alá, hiszen a vezetők és a beosztottak interakciójának eredménye a minőségi munkavégzés. Többen hangsúlyozzák, hogy a szervezeten belül a munka jellegénél fogva többnyire mennyiségi munkavégzésről lehet beszélni a minőséggel szemben.

¹⁹ Richard Bach: idézet

Forrás: https://www.citatum.hu/szerzo/Richard_Bach/3

Letöltés ideje: 2019.06.27.

Ezzel az állásponttal nem értek egyet, hiszen bármilyen feladat végrehajtása során elsőrendű szempontnak kellene lennie a minőségi munkavégzésnek, hiszen ezzel időt, erőforrásokat (humánérőt, amely a legfontosabbak közé tartozik), pénzt tudunk megspórolni, vagy éppen ezzel egy időben átcsoportosítani egyéb területekre. Ez a fajta felfogás biztosítja a szervezet számára a társadalom elvárásainak teljesítését, így érheti el a szervezet a megbecsültségét, és válhat ezáltal is vonzó pályává.

„A rendészeti szervek vezetéséhez is új menedzselési megoldásokra és vezetői stílusra van szükség, amely igényt két, egymástól független változó indukálja napjaink rendészeti munkájában. Egyrészt a rendőrök „új generációja” lépett színre, másrészt a technikai fejlesztések széles körű alkalmazása is megváltoztatta a rendvédelmi tevékenységet. Nem kétséges, hogy a technológia fejlődése hatással van a szervezeti magatartásra...”²⁰

A rendészeti szervek vezetéséhez említett két „szükséglet”, a rendőrök „új és újabb” generációja, illetve a technikai kihívásokkal is megküzdők már jelenleg is dolgoznak a rendszerben, mivel a generációk fejlődése permanens, a képviselői a szükséges mértékig mindig választ tudtak adni az adott kor kihívásaira. Mivel az élet nem áll meg, ezen képviselők magukban ötvözik a kettősséget. Akik jelenleg a második, illetve harmadik vonalban „csendben” helyezkednek el, várják a változásokat, a számukra teljesíthető elvárásokat és ami mindennél fontosabb: a felkérést, a bizalmat a vezetői munkára. Ezen kollégák választ tudnak adni a fenti megmértetésre, figyelemmel a jelen rendszert meghatározó tényekre, követelményekre.

A tanulmányban megismerkedhettünk azzal, hogy önmagában a rendészettudomány, mint fiatal tudományág a társadalomtudományok rendszerében hol helyezkedik el, és a tudásközpontúság milyen hatással van annak fejlődésére és fejlesztésére. A tanulmánysorozat következő részében e kategóriát a rendvédelmi munkavégzés elméleti és gyakorlati színterének

²⁰ Kerecsi Klára – Pap András László: I. m. 6. o.

Dragon Sándor: A rendszertudomány hatása, alkalmazása és fejlődésének lehetőségei a rendészeti szervek gyakorlati vezetésében, irányításában

vizsgálatára korlátozom, amelynek során azt vizsgálom, hogy vajon a tudásközpontúság előny, hátrány vagy közömbös az elméleti és gyakorlati vezetési-irányítási rendszerben.